

רבות	מוצאי	הדלקת	
תם	החג	נרות	
19:31	18:58	18:00	תל אביב
19:35	19:01	17:58	ירושלים
19:29	18:57	17:59	חיפה

חג סוכות שמח!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

יו"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרב"ג דניאל זר שליט"א

טי"ו תשרי תשע"ח ♦ גליון 4 ♦ חג סוכות

הרב דניאל זר שליט"א

מדוע חג הסוכות מיד לאחר כיפור?

מדוע לאחר יום כיפור אנו תופסים את ארבעת הפינים ומנענעים ומה אנו מספלים בזה?

שמחת חג שלמה!

אנו רגילים לשבת בסלון, לסעוד על יד שולחן ארוך, גדול ומפואר, לשבת בכסאות נוחים תחת תקרה הדורה, ליהנות מאוויר המזגן הצונן או מחום הבית הפנימי. והנה, מגיע חג הסוכות, ולפתע כל הרגלים והפינוקים שלנו אינם - אנו יוצאים לאכול בחוץ, לפעמים תחת שמש קופחת או מזג אוויר סגרירי. בסוכות רבות מקומות הישיבה צפופים, השולחן קטן ומתקפל, וכל רוח מצויה פוקדת את ה'סלון' המאולתר - את הסוכה.

אך למרות כל זאת נגלה, כי אין בהפרעות האלה כדי לשבש את השמחה. לא נמצא מישהו מקונן על שחג הסוכות קרב ובא - למרות שהוא יודע שיצטרך להיפרד מהנוחות, מההרגלים, ומתנאי החיים הטובים שהתרגל אליהם. לא נמצא מישהו מתלונן, לא נמצא מישהו שמחכה שהחג כבר יעבור -

ההיפך - כלונו שמחים ומחייכים, עליזים ומאושרים. הצעדים בדרך לסוכה נראים כמרקדים, ומתוככי הסוכות נשמעים צהלות ושירים, כן, באותו מקום בו התנאים פחות נוחים... ובכל זאת, הדבר לא משבש את השמחה, לא משנה את מהות החג - את זמן שמחתנו!

כי בנקודה הפנימית, ההרגלים והפינוקים ותנאי החיים הטובים, אינם משמחים באמת. ההיפך - הם כובלים אותנו למוסכמות, מכריחים אותנו לתנאי חיים מסויימים, מכריעים כיצד ייראו חיינו ואיזה גוון וצבע יהיה להם... לעומת זאת, היציאה לסוכה משקפת את שבירת ההרגלים, את שינוי החיים, את יכולת ההתנתקות מכל הפינוקים שהורגלנו אליהם - ואין לך שמחה גדולה כמו שמחת הגמילה מהרגלים!

אדם המשנה את הרגליו וחי בתנאים שהחיים זימנו עבורו, מגלה את השמחה האמיתית, את השמחה שאינה תלויה בדבר וזוכה חיים מאושרים.

תורה הוא בעל הבית על הלב, הוא בעל הבית על העיניים, שום אבר לא עושה פעולה בלי הוראה מלמעלה. **יוצאים מיום כיפור והאדם מחליט, אני מתחיל דף חדש**, אני מגיע בכל שבוע לשמוע שיעור תורה, אני מגיע לדרשה כאן ביום רביעי בכל שבוע בגשם ובקור, ברוח ובחום, האדם הזה יזכה להיות בעל הבית על כל האברים שלו ולא להיות משועבד להם. זה מתחיל עכשיו, לפני ראש השנה זה יפה להגיד את זה, הכל טוב ויפה, יום הדין מי יחיה ומי ימות, עכשיו שעברנו את הימים האלה והאדם אומר: רבונו של עולם אני איתך ואני אין לי רצונות, אני בטל אליך, הרצונות שלך זה הרצונות שלי, האדם הזה יצא זכאי בדין.

האדמו"ר מרוז'ין מלאך אלוקים היה, התפילין שלו הגיעו לו בירושה מאבות אבותיו, והוא היה עני מרוד, כל שנה אוסף פרוטה לפרוטה כדי לקנות ארבעת המינים

בחג הסוכות. שנה אחת הגיע חג סוכות ואין לו כסף לארבעת המינים. לקח את התפילין מהבית ואומר לאשתו, אני הולך למכור את התפילין. אמרה נו טוב, זה המצב אין מה לעשות, אין מה לאכול בבית אז אין מה לעשות. הלך ומכר את התפילין בהרבה כסף וקנה בתפילין אתרוג אבל מה זה אתרוג, הידור שבהידורים, ארבעת המינים מהודרים בכל הכסף, בא הביתה ואשתו אומרת לו, נו איפה הכסף? אומר לה, תראי קניתי ארבעת המינים מהודרים. אמרה לו אשתו בבית אין מה לאכול וקנית ארבעת המינים? לקחה את האתרוג, נתנה לו בים והרסה את האתרוג. אנחנו מה היינו עושים, היינו זורקים אותה מהחלון,

אבל תראו אדם גדול, אמר האדמו"ר מרוז'ין: **רבונו של עולם! כסף אין לי, תפילין אין לי, אתרוג אין לי, מה אני גם אנכעס? עוד עבירה? אני לא כועס.** זה נקרא אדם שהוא בעל הבית על האיברים שלו, זה אדם גדול, יש אדם כל דבר קטן מכעיס אותו, הוא מתפוצץ וכולו איש להבה, אבל אדם גדול הוא בעל הבית על האיברים, אני לא כועס רבונו של עולם, זה גדלות. שנזכה לצאת מחג הסוכות עם שליטה על כל הגוף שלנו ולא לעשות דבר נגד רצון ה', אמן.

מתוך דרשתו השבועית של הרב דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו אחרי יום כיפור, וכבר בעוד מספר ימים אנו מגיעים לחג הסוכות, הקב"ה מצווה אותנו בחג הסוכות "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל", ארבעת המינים, אתרוג, לולב, הדס, ערבה, שואלים כולם מה הסמיכות בין ארבעת המינים ליום הכיפור? אנחנו יודעים שבאדם יש רמ"ח איברים ושס"ה גידים, האדם נברא משני חלקים, גוף מהתחתונים מהאדמה, ונשמה מהעליונים. הנשמה היא חלק אלוה ממעל, הגוף של האדם מושך את האדם לאכילה, שתייה, בלויים, תאוות ותענוגות והנשמה של האדם מושכת אותו לרוחניות, לקדושה וטהרה, למדרגות רוחניות עליונות. **כל החיים של האדם זה מלחמה בין גוף לנשמה**, התפקיד של האדם זה להכניע את כוחות הגוף לכוחות הנשמה, שהנשמה תהיה בעל הבית על הגוף, היא תוביל את הגוף, היא תוליך את הגוף ותשלוט על הגוף. אוי ואבוי לאדם שהגוף שולט על הנשמה, הגוף במדרון האבדון.

א"כ מדוע לוקחים את ארבעת המינים? ידוע שאתרוג זה כנגד הלב, לולב כנגד השדרה של האדם, ערבה כנגד השפתיים והדס כנגד העיניים. יוצאים מכיפור ותופסים את ארבעת המינים בידיים, למה? לומר שהאברים שלי הרי הם בידיים שלי. התורה אומרת, **דע לך אתה רוצה לדעת מי יצא זכאי ביום כיפור**, אדם שיצא מכיפור והלב שלו בידיים שלו, הפה שלו בידיים שלו, העיניים והשדרה

בידיים שלו, זה אומר שהאדם הזה עכשיו בעל הבית על הגוף שלו, הוא יצא מכיפור אדם אחר. מעכשיו העיניים שלו לא מתסכלות לאן שהן רוצות, אני בעל הבית על הלב ואני בעל הבית על הפה, כל תנועה שלי מחושבת ואני שולט על הכל.

כמו שאומרים חז"ל במדרש ששני אנשים יוצאים מבית משפט, איך יודעים מי יצא זכאי, אחד יוצא עם דגל ביד והשני עם הפנים ברצפה, אנו יודעים שזה שיצא עם הדגל ביד הוא המנצח. אנחנו יוצאים מיום כיפור עם ארבעת המינים בידיים וצועקים: נצחנו! אנחנו בעל הבית על האיברים שלנו. דעו לכם, אדם בא לדרשות מוסר, לשיעור

רגע חושבים
4 עמוד

הלכות חג הסוכות
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפורים מהחיים
2 עמוד

היכן ממוקמת הסוכה, כיצד נכנסים אליה בזחילה בין הדרגשים הישנים, עד שמגיעים למקום בו גובהה עולה על ל' טפחים, ובדיוק שם - מלמעלה, מסוככות הדפנות בסך כשר שצילו מרובה מחמתו. הם סיכמו להיפגש שוב בליל החג, כשעוד אז - על הרב איזראעל למלא את חלקו בעיסקה, ולהשיג מנת לחם כפולה ל'לחם משנה...'

בערב החג לא ניכרה כל תכונה מיוחדת במחנה, וכמו כל יום - עבדו בו במרץ מבוקר ועד ערב. כששקעה החמה והפועלים היהודים הכפופים שוחררו לדרגשיהם לשנת הלילה, המתינו שני יהודים בשתי קצוות המחנה לשלושה כוכבים ראשונים...

הם קיפצו מהדרגשים בשקט, אך בלב פועם בהתלהבות. כשתי דמויות שחורות וקטנות, נראו נמלטות מבין בלוקי השינה אל החצר האחרת, זהירות מלעורר כל רחש. השומרים הנאצים המפטרלים היו שקועים בארוחת הערב הדשנה, ושני הרבנים עברו מפתח בלוק אחד לרעהו - בדרכם לירכתי המחנה... בנתירה חתולית זריזה, טיפסו בין הדרגשים הישנים, וחללו מתחתיהם. אצבעותיהם ספגו קוצים ומכות יבשות, אך הם לא חשו בכך כלל. לפתע לחש הרב מיזליש: 'זהו כאן', והרב איזראעל נשא עיניו למעלה וראה שאכן, יש כאן את הגובה הדרוש, יש שלושה קירות, והכוכבים נראים רק מבין הסדקים - - - בקושי רב הצליח למנוע מפיו לזעוק בשמחה, בקושי עצר את רגליו מלפצוח בריקוד. ליל התקדש חג, והם כאן, שני יהודים, בעמק הבכא, זוכים להיות בצל הסוכה, בצילא דקודשא בריך הוא!

מתוך החשיכה, נראו רק עיניהם, נוצצות בחווה, דלוקות בהתלהבות. ליבם רטט מהתרגשות, עיניהם נחילי דמעות אושר ושמחה. בקול שקט אך המאושר בעולם, אחוז שניהם את שתי מנות הלחם ובירכו: 'אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון... ותיתן לנו... בא-ה-ב-ה את יום חג הסוכות הזה... בקול רוטט ובלבבות רועדים, נישא הקידוש המיוחד אל שערי שמים, עובר בין הסכך לבין הכוכבים המנצצים. 'שהחיינו וקיימנו והגיענו... בירכו בהתלהבות, 'אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לישב בסוכה' - שאנו באלם קול, בהתרגשות שלא ניתן לתאהר...

איש לא ראה אותם, איש לא הבחין בהם. לא במהלך הקידוש המרגש, וגם לא ברגעי הזהב בהם זכו לאכול כזית פת בסוכה. ובספר 'מקדשי השם' של הרב מיזליש בעמוד ל', מסופר הסיפור במלואו עם עדות אישית מרגשת, שמעולם לא היה להם טעם מתוק בישיבה בסוכה כמו בסוכה החשוכה והצפופה היא, בין הדרגשים, מתוך סכנה ומסירות נפש. רק ממרום השקיעו עליהם פמליא של מעלה, וראו את מסירות נפשם של שני יהודים נטולי תנאים, לקיים את מצות סוכה!

כי גם בתוך התנאים הקשים ביותר, מצות סוכה משמחת, מרוממת. בתוך תנאי מחנות העבודה וההשמדה, יכול יהודי לומר בלב שלם 'זמן שמחתנו' - כי זו השמחה האמיתית והנכונה, השמחה על שזכינו לישב בצילו של אב אהוב, השמחה על שזכינו להתקרב אליו ולעשות את מצוותיו. זו השמחה האמיתית והמרוממת, שמחנה השמדה ונאצים אכזריים מתגמדים למולה, אינם יכולים לה!

אשרינו שאנו זוכים לקיים את מצות סוכה בסוכות מוארות, בחלק מהמקרים - רחבות ידיים, ובכל המקרים, מלאות אור, טעונות שמחה, רוויות התרגשות נלהבת. הבה נשמח בחג המשמח הזה בשמחה האמיתית - בהבנה כי אנו זוכים לשבת בצלו של אבא שבשמים, ומול זכות כזו - כל קושי שבעולם הוא עראי וזמני, אינו מעיב על שמחתנו השלימה!

אשרינו שאנו זוכים למצות הסוכה, בלי מאמץ אביר שכוה, בלי מסירות נפש... כמה עלינו לשמוח ולהוקיר כל רגע של ישיבה בסוכה, של כוס מים בסוכה, של שינה בסוכה. נכון, לפעמים זה לא הכי נוח, אבל זה הכי מרומם והכי כדאי בעולם - לישון, לאכול ולשהות בצילו של אבא שבשמים! בהיותנו בסוכה, אנו זוכים לארח את האושפיזין הקדושים, מתעלים לדרגות גבוהות ונאצלות של שהות בצל השכינה, וישיבה בצוותא עם האושפיזין. אלו דרגות ושקעה להגיע אליהן בימי שגרה - ולכן נפעל להתאים את ישיבתנו בסוכה לישיבה מרוממת ורוחנית, כראוי למי שיושב בטרקלינו של המלך, ומארח את נכבדי ושועי עולם...

ונתפלל, נזעק מקירות ליבנו: 'הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת', ואז נזכה בצוותא 'לישב בסוכת ערו של לווייתן', מתוך שמחה ואושר!

לשמיעת שיעורי הרב אשר קובלסקי בדף היומי ובנושאים שונים
חייגו עכשיו לקול הלשון: 073-2951342

סוכה בגיא צלמות...

כיצד הצליחו היהודים לעשות סוכה מתחת לאפם של הנאצים

היה זה בימים הנוראים עלי אדמות, כשעשן שחור היתמר מעל אירופה, מעלה למרומים מיליוני יהודים הנטבחים על קידוש השם. בתוככי מחנות הריכוז וההשמדה, רוכזו רבבות יהודים שלא כולם ידעו כי הם המועמדים הבאים למסור נפשם על קדושת השם, ובניתיים - השתדלו לחיות על קדושת השם, כששמירה על צלם יהודי נדרשה למסירת נפש של ממש... בין השווים באחד ממחנות הריכוז, נמנו גם שניים שזכו להינצל מגיא ההריגה, יהודים מורמים מעם שהפכו אחר כך לרבנים נודעים. רבי צבי הירש מיזליש זצ"ל - לימים רב קהילת שארית ישראל בשיקאגו, ורבי דוד איזראעל זצ"ל, לימים רב בקאראקאס שבונצואלה. זכה הרב איזראעל למה שלא זכו אחרים, להיות השומר המופקד על חלוקת מנות הלחם במחנה הצוענים הסמוך, שם רוכזו אלפי גויים צוענים שגם בהם השתעבדו והתעללו הנאצים הארורים.

הגיעו הימים שבין כסה לעשור, והרב מיזליש - שגוו נכפף וקומתו השתוחחה מהתעללויות הרשעים אך נפשו היהודית התעלתה בגבורה עילאית, היה עסוק בדאגה אחת ויחידה: כיצד יוכל לזכות לשבת בסוכה, כיצד יצליח לקיים מצות סוכה בתוך תנאי המחנה הקשים. בשעות הפנאי הבודדות, לעת ערב עם סיום העבודה, הסתכן בנפשו ויצא אל מבואות המחנה, תר בעיניו אחרי מקום מתאים וצידו מינימלי...

חלפו עברו מספר ימים, ובעיצומן של שעות העבודה הצליח הרב מיזליש להסב את תשומת לבו של הרב איזראעל, וביקש להסתודד עמו. לא נגקל עלה הדבר בידיהם תחת עיני הנאצים הבוחנות, אך לבסוף עלה הדבר בידיהם, והרב מיזליש גחן לעבר הרב איזראעל ולחש:

'הרי אתה מופקד על חלוקת הלחם לצוענים, ומדי יום - מסתבר שנתרת לך מנה אחת או שניים... בשבוע הבא יחול חג הסוכות, הסתכנתי בנפשי ובניתי לי סוכה כשרה למהדרין, ואני חפץ בכל לבי לאכול בה כזית פת כהלכה. אם יש את נפשך לסייעני, אני מבקש כי בשבוע הבא תשמור לי מנת לחם נוספת, כדי שאוכל לקדש על 'לחם משנה' בסוכה... - ביקש הרב מיזליש.

בן שיחו פקח למולו עיניים נדהמות: 'סוכה כשרה? כאן? במחנה? איך זה יתכן?!' הרב מיזליש חיך כצופן סוד, ולחש בסיפוק אין קץ: 'הסתובבתי בירכתי המחנה, ומצאתי מקום בו נזרקו דרגשים ושברי דרגשים, ממש מאחורי הצריפים. סידרתי כמה דרגשים בצורת שלוש דפנות בגובה מספק, ושברתי כמה קורות שהפכו לסכך כשר - בו סוככתי את סוכתי הקטנה... עכשיו יש לי סוכה, אני צריך לחם משנה - לאכול בתוכה!'

'רגע רגע', נצצו עיניו של הרב איזראעל, 'סוכה כשרה כאן במחנה, זה אומר שגם אני אזכה לישב בה. פשוט, לא?' אך הרב מיזליש סירב בתחילה, והסביר כי הוא מוכן ליטול על אחריותו את סיכונו האישי, אך לא לסכן יהודי אחר. 'אם ינתפס שם בסוכה, מי כמוך יודע מה יהיה גורלנו... - אמר הרב מיזליש בהחלטה...

אך הרב איזראעל לא נכנע, ואמר: 'הלא אתה מבקש ממני לזכות במנת לחם כפולה, כדי לקיים מצות סוכה כהלכתה, וגם אני מבקש ממך את אותה הדבה... הבה נעשה עיסקה: אני מספק לך את הלחם הדרוש, ואתה מספק לי את ידיעת הזהב, היכן ניתן לזכות לשבת בסוכה בתוככי גיא הצלמוות בו אנו חיים. אם מקובל עליך - סגורנו!'

כשראה הרב מיזליש כי אין ברירה, נענה וגילה את הסוד הכמוס, סיפר

רוצים לקבל עדכונים מדליקים בכל יום?

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ של הרב דניאל זר שליט"א

להצטרפות הוואטסאפ את המספר 054-240-20-31 לאנשי הקשר ושלחו בוואטסאפ את המילה "הצטרפות"

הצטרפו עכשיו ותקבלו הודעה יומית לנייד שלכם עם מאונ, סרטונים, מאמרים, הלכות, סיפורים מרתקים ועוד..

חג הסוכות

ימי חג הסוכות הבאים עלינו לטובה מלמדים אותנו כי על היהודי מוטלת חובה להתמודד מול פיתויים חומריים, ולא ישים מבטחו בידי בשר ודם. בפסוק נאמר "בסוכות תשבו שבעת ימים" ודרשו חז"ל (סוכה ב) "אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדידת קבע ושב בדירת עראי". הקדמונים מבארים כי מצות הסוכה מחנכת את האדם שלא ישים מבטחו באמצעים חומרים כאלה ואחרים. היציאה מדידת הקבע היציבה והבטוחה כביכול, אל דירת העראי הרעועה והחלשה, מחדירה לאדם את ההכרה כי לא בצל ביתו הקבוע ימצא מחסה ומסתור, כי אם "אחסה בסתר כנפיך סלה". וכן כתב בספר "מנורת המאור" למהר"י אבוהב "באה מצות סוכה זאת ללמדנו שלא ישים אדם בטחונו בגובה ביתו וחיוזוקו ותיקונו הטוב, ואף כי יהיה מלא מכל טוב. ולא יבטח בסיוע שום אדם אע"פ שיהא

לרמוז לאדם שלא ידמה את העולם הזה לעיקר הבית אלא רק כאורח שנוטה ללון באוהל כסוכה בכרם. ולכן שיעור הסוכה שבעה טפחים בגובה עשרה טפחים וביחד הם שבעים טפחים, רמז לימי שנותינו שבעים שנה. וזהו הרמז "הנה טפחות נתת ימי".

והנה המצוה היא בדפנות שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח. רמז על שלשה חלקי עסקי העולם הזה. טוב, ערב, מועיל. והיינו שעל שני חלקי העולם הזה שהם 'הטוב והמועיל' יתנהג עמהם כהלכתן, אבל השלישית שהיא 'הערב' די אפילו טפח. דהיינו שלא ישתמש ממנו אלא רק ההכרחי ולא יחוש ליסורי עולם הזה שאינם ערבים עליו, אלא יקבלם בסבר פנים יפות בידועו שהם מועילים לנפש לכפר עוונותיו.

וזהו פירוש המדרש פליאה, שכיון שראה איוב הסוכה של שתי דפנות והשלישית של טפח נתקרה דעתו וסבל היסורים וקיבלם בסבר פנים יפות.

ובזה יתבאר מדוע חיוב מצות ישיבה בסוכה נאמר בפסוק "כל האורח בישראל ישבו בסוכות". וכבר שאלו המפרשים למה המקיים מצוות סוכה נקרא 'אורח'. אכן לפי האמור מובן כי בזה שמתנהג רק במשך ימי חייו בלי 'תענוגים' אלא רק כפי מה שצריך לו, הרי זה מוכיח שהוא בארץ רק 'אורח'.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

אדון הארץ ומושל בה. אבל ישים בטחונו במי שאמר והיה העולם, כי לו לבדו היכולת והאמונה ובמה שמבטיח אינו מתנחם ממנו".

אכן יש עוד רמז באופן עשיית הסוכה. הדנה מבואר בגמ' (סוכה ו ע"ב) כי צריך שיהיה לסוכה שלושה דפנות, ודעת חכמים שהדופן השלישית מספיק בחלק קטן ממנה שתהיה כמין האות ה'. וסברת ר' שמעון צריך ג' דפנות שלמות ורק הרביעית מספיק לה טפח. והלכה נפסקה כדעת חכמים. ומצינו במדרש פליאה: איוב היה קורא תגר על היסורים, כיון שראה הסוכה שהיא של שתי דפנות והשלישית של טפח מיד נתקרה דעתו. והדברים צריכים פירוש מה ענין סוכה ליסורי איוב, ולמה נתקרה דעתו אחרי שראה שמספיק לסוכה שתי דפנות שלמות ולשלישית מספיק רק טפח.

מובא בשם ה'בני יששכר' לפרש את דברי המדרש על פי מה שכתבו הראשונים בפסוק "הנה טפחות נתת ימי" שכל ימי האדם נרמזים בטפחות הסוכה, וכל עניני עסקי העולם שהאדם מתעסק בהם הלא המה נחלקים לשלשה חלקים. 1. טוב. 2. ערב. 3. מועיל. והנה החלק הטוב והמועיל ישתמש בהם האדם כל צרכו, אבל חלק הערב לחיך ואינו לא טוב ולא מועיל, מהראוי לאדם הנללב להתרחק ממנו ולא לקחת ממנו אלא רק ההכרח.

ולזה בא רמז הסוכה אחר התשובה שכיון שחטא האדם ונמשך אחר הערב בעולם הזה, ושב אל ה' בימי התשובה הנה נתן לנו השם יתברך מצות סוכה

לישון בביתו, אולם אם גם בביתו עדין קר לו כמו שהיה בסוכה או שעדין חס לו כמו שהיה בסוכה הוא אינו בגדר מצטער שפטור מן הסוכה, משום שהדין שמצטער פטור מן הסוכה זהו דווקא שעל ידי ישיבתו בסוכה באה לו הצער ועל ידי שישנה את מקומו מהסוכה לביתו יסור אותו הצער.

וכן אם יש בסוכה אורחים או משפחה ואינו יכול לבקש מהם שיצאו, הרי הוא בגדר מצטער פטור מן הסוכה יכול לישון בביתו, כיוון שיש שם רעש ואינו יכול לישון שם, אבל אם יודע שאם יבקש מהאורחים הם יצאו ויוכל לישון שם, יעשה זאת בנחת.

וכן מי שיש לו ילדים רכים שהם מתעוררים באמצע הלילה ובוכים, ואשתו אינו יכולה לטפל בילדים ואם יישן בסוכה אינו יכול לשמוע את בכיתם של הילדים, רשאי לישון בביתו.

ויש לדעת שחיוב השינה בסוכה הוא יותר חמור מחיוב אכילה בסוכה משום ששינת עראי אסורה מחוץ לסוכה, ולכן אם רוצה רק להניח את הראש לכמה דקות חייב לישון בסוכה.

7. לפני שנכנס לסוכה יעמוד בפתח הסוכה ויזמין את האושפזין, ובכל לילה יעשה זאת (שכן בכל לילה יש אושפזין אחר), ואם אינו מזמין את האושפזין הם אינם מגיעים, ויכין לאושפזין כסא מהודר, וישים על הכסא מפה יפה וספרי קודש כדי שאף אחד לא ישב בכסא אלא שיהיה הכסא הזה מיוחד לאושפזין.

8. נשים פטורות ממצות סוכה, ולכן אינם חייבות לאכול או לישון בסוכה, ואין הבדל בין הלילה הראשון לשאר ימים.

9. מצות עשה מן התורה ליטול ארבעת המינים. יקח אתרוג אחד, לולב אחד, שלושה הדסים ושתי ערבות, ויאגדם ביחד וינענע אותם, וביום הראשון מצוה זו מן התורה ובשאר הימים המצוה היא מדרבנן. ויש לקנות ד' המינים מהודרים כפי יכולתו.

הרב רועי גנון כותב את מדור ההלכות באתר הלכות נוספות נכנסו לאתרנו: Rabenu.com

דווקא אם אוכל שיעור כביצה או יותר, אבל אין לו לברך ברכת לישוב בסוכה, ואם אוכל פחות מכביצה אינו חייב לאכול בסוכה, ואם אוכל שיעור של 162 גרם של עוגה או מיני תבשיל שחייב לאכול בסוכה, צריך לברך גם קודם אכילתו ברכת "לישב בסוכה", וכן אם אכל חשב בדעתו שיאכל מעט מזונות ולאחר מכן נמלך בדעתו ורוצה לאכול שיעור של 162 גרם יברך עתה ברכת "לישב בסוכה".

4. מי שאוכל פירות או בשר וכו' וכן כל מיני מאכלים שאינם ממיני הדגן, מעיקר הדין אינו חייב לאכול בסוכה, וכן אינו חייב לשתות שום שתיה בסוכה, ואפילו אם שותה יין אינו חייב לשתות בסוכה, ולכן מי שמבדיל במוצאי החג או במוצאי שבת אינו חייב לשתות בסוכה, אולם המחמיר שלא לאכול או לשתות שום דבר חוץ לסוכה הרי זה משובח ותבוא עליו ברכה, אולם ברור שאין לו לברך ברכת "לישב בסוכה".

5. מי שנמצא באמצע סעודתו, אסור לו לאכול או לשתות שום דבר מחוץ לסוכה אפילו מים, ואף על פי שאם לא היה בתוך סעודתו היה רשאי מעיקר הדין לשתות או לאכול מאכלים מסוימים מחוץ לסוכה (עי' הלכה מספר 4), מכל מקום כיוון שעשוי הוא נמצא באמצע סעודה אין לו לשתות או לאכול שום דבר מחוץ לסוכה עד שיעשה ברכת המזון, ולכן יש גם להיזהר שלא יצא מן הסוכה עם מאכל בפיו, אלא יסיים את המאכל שבתוך פיו ורק אז יצא מחוץ לסוכה.

6. יש חיוב גמור מעיקר הדין לישון בסוכה במשך כל ימי החג, אלא אם כן הוא מצטער לישון בסוכה מחמת סיבה מסוימת שיש לו, ולכן אם קר מעט לאדם ילבש בגדים חמים וישן בסוכה, אולם אם אחרי שלבש בגדים חמים עדין קר לו ומצטער מזה, יכול לישון בביתו, וכן הדין אם חס לו בסוכה ומצטער לישון כך בחום, אם יש לו אפשרות לשים מאורר או מזגן, יניח אותם בתוך הסוכה וישן, אולם אם אין לו אפשרות וחס לו מאוד ואינו יכול לישון הרי הוא בגדר מצטער ופטור מן הסוכה ויכול

הלכות ומנהגי חג סוכות

1. מצות עשה מן התורה לאכול שיעור של כזית לחם (כ- 30 גרם) בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, ולכתחילה יאכל שיעור של כביצה (56 גרם), ויכוון קודם אכילתו לקיים מצות עשה מן התורה לישוב בסוכה, זכר ליציאת מצרים, וטוב שיכוון שיושב בסוכה זכר לעניי כבוד שה' יתברך הקיף את עם ישראל כשיצאו ממצרים, והכזית פת נכון להחמיר שלא לאכול בלי שום לפתן או תערובת, אולם לטוב את הלחם במקום חס או בדבש מותר לכתחילה, ולכתחילה צריך לאכול בתוך ארבע וחצי דקות, אולם בדיעבד אם אכלו בתוך שמונה דקות יצא ידי חובה.

2. בכל ימי חג הסוכות אסור לאכול סעודת קבע מחוץ לסוכה, והיינו משיעור כביצה (54 גרם), אולם בפחות משיעור זה מותר לאכול פת מחוץ לסוכה. וכאשר אוכל שיעור כביצה או יותר שחייב בסוכה יעשה כסדר הזה: יטול דיני תחילה ויברך "על נטילת ידים", יכנס לסוכה ויברך "לישב בסוכה" מעומד, ישב במקומו ויברך ברכת "המוציא לחם מן הארץ".

אם שכח לברך ברכת "לישב בסוכה" וכבר התחיל לאכול יכול לברך ברכת "לישב בסוכה" כל זמן שעדין אוכל ושותה, אך אם כבר סיים את אכילתו ואינו אוכל עוד אינו רשאי לברך ברכת "לישב בסוכה".

3. מי שאוכל עוגה או תבשיל ממיני דגן כגון איטריות, קוסקוס וכדומה, חייב לאכול בסוכה

כמה פלדה הוכנסה לבניין, כמה בטון, כמה מוקדי ביטחון. והנה, כאשר המבנה החל לקרוס הבטתי בשעון. 11 שנות עבודה הושקעו בהקמתם, 11 שניות חלפו בטרם היה לאבק פורח.

שנה נעלמה בתוך שנייה, זה הכל. זה הדבר שהחריד אותי ולא נתן לי מנוח. כמה אדם יכול לעמול ולבנות את המגדל המוצק ביותר בעולם ולגלות שבסופו של דבר, הכל כחלום יעוף."

סוציולוגים וחוקרי התנהגות טוענים כי לא רק מגדלי התאומים נפגעו. באותו יום נפגע גם משהו בסיסי בתחושת הביטחון האישי. מה נשאר יציב? על מה כן אפשר לסמוך?
התשובה היהודית...

שבועות ספורים לאחר אסון התאומים, חל חג הסוכות ובכל רחבי העולם היהודי צצו סוכות ברבבותיהן. אם מחפשים את ההפך הגמור ממגדלי התאומים, הדוגמה הטובה ביותר היא הסוכה: דפנות עשויות לבדי עץ דקיקים, גג מחצלת קנים פרימיטיבית הרועדת עם כל משב רוח, חסרת כל שמץ של טכנולוגיה ובעיקר נטולת גאוות אנוש. **נכון, אין בסוכה בידוד תרמי מקור ומחום, שיש איטלקי וברז חכם מיובא מספרד, אך יש בסוכה אמת פשוטה.** בתורת הסוד מכונה הסוכה בשם נשגב וקדוש: "צילא דמיהמנותא". "צל האמונה", מפני שדווקא בסוכה הרופפת, הרחק מקורות פלדה משוריינות, קל לאדם להתחבר לאמת הבסיסית של החיים. כשהוא מנותק מצעצועי הטכנולוגיה המסנוורים, מבין האדם שבסופו של דבר הכל אשליה. המבנה החזק ביותר הוא לא טוב יותר ובטוח יותר ממבנה עשוי עץ פשוט. כמוהו, גם הוא יכול להיעלם ברגע אחד.

אנחנו יוצאים מדירת קבע לדירה ארעית כדי לגלות שבעצם כל הזמן "ישבנו בדירת ארעי". ובכך מתגברת האמונה, כי אין לאדם אשליות של כוח ממבנה ארעי ומט ליפול, אלא יש הבנה ברורה שאין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים. **ההכרה הברורה שהעולם מנוהל על ידי גדול המהנדסים נוסכת רוגע ושלווה בליבו של המאמין.** הוא יודע שהוא אף פעם לא לבד. לא, אין הוא מבין את כל טלטלות החיים ונסיבותיהם אך ברור לו שאין אלו כפריזות מקריות. יש מנהיג לבירה.

הלואי שנשאב אמונה ושמחה לכל השנה, חג שמח.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

רגע חושבים

הרב יואב שאולני

מהו הבניין החזק ביותר בעולם?

האם כלוב פלדה עוצמתי במשקל 130,000 טון יענה על השאלה? בואו נבדוק...

לארי סילברטון, איל הון יהודי, היה מרוצה. זה עתה ביצע את אחת מעיסקאות הנדל"ן היקרות בכל הזמנים וזאת תמורת סכום צנוע של 3.2 מיליארד דולר. אך אל תדאגו לסילברטון, הוא קיבל לידיו את המפתחות לשני המגדלים הגבוהים בתבל לפרק זמן של 99 שנה. מלבד זאת, כסף הוא הדבר האחרון שמטריד את לארי, רק למאתיים ושמונה אנשים בעולם יש יותר כסף ממנו!
גם היימן בראון היה מרוצה. האיש, יהודי אף הוא, שבגיל 27 קיבל את התפקיד היוקרתי של מנהל פרויקט הבנייה של מרכז הסחר העולמי, השקיף בגאווה על מעשה ידיו. 11 שנות חיים השקיעו בהקמת המגדל, ורבות קורות פלדה, כל אחת ברוחב 35 ס"מ, יצרו כלוב פלדה אדיר במשקל של 130,000 טון, **מבנה שהמהנדסים הסיימו עליו פה אחד שהוא אחד מהחזקים בעולם.** הפלא השמיני של עולם ההנדסה. 150,000 המבקרים והעובדים שפקדו יום יום את מרכז הסחר רק חיזקו את תחושת הכוח. "אם היית שואל אותי", סיפר לימים בראיון, "כמה זמן ייקח למוטט את הבניינים, הייתי אומר שלוש-ארבע שנים. בעבודה אינטנסיבית סביב השעון, אולי שנה-שנתיים. מי כמוני יודע

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה בדאשות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

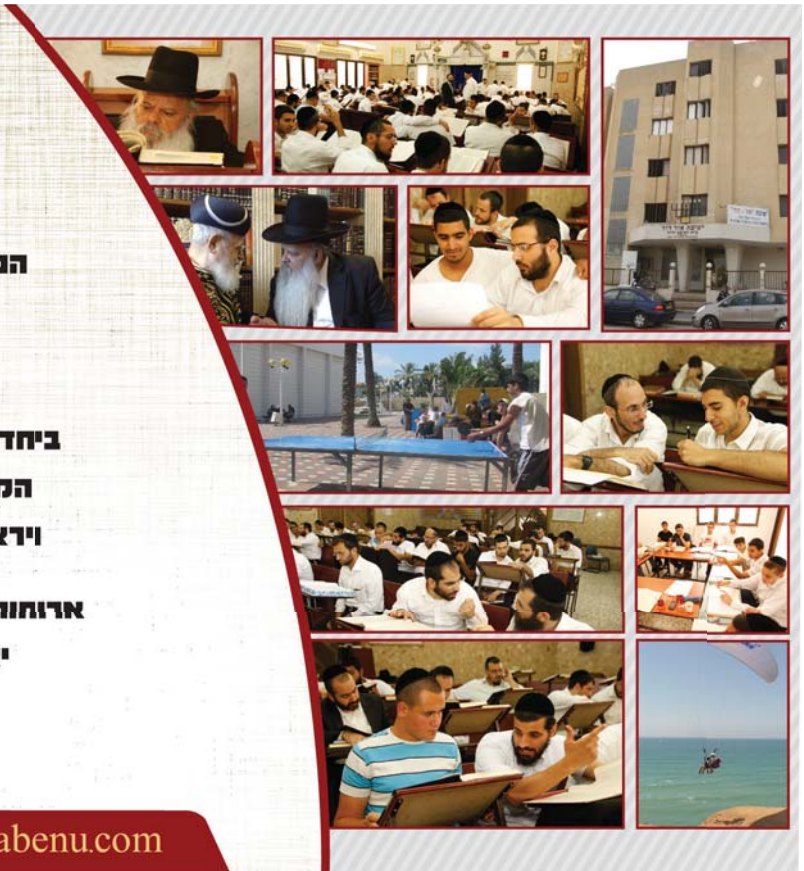
ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים וממוזגים,

יציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

☎ 03-5701212

📍 המכבים 108 בני ברק 📧 info@rabenu.com

רוצים להקדיש את העלון להצלחה, לרפואה או לע"נ?
התקשרו עכשיו לטל' 054-240-20-31 או למשרדי הישיבה 03-5701212

ישיבת אור דוד, רחוב המכבים 108 בני ברק // ת.ד. 875 // אתר אינטרנט: www.Rabenu.com